

Luk.7,36-50

5.Mos.30,15-20

Rom.10,4-13

11.s.e.trin., den 15.8.2010

402 401 435 498 334 484

Vi kommer alle ud for at skulle vælge mellem forskellige ting her i livet. Vi skal somme tider vælge mellem forskellige mærker - lige meget om vi skal købe en ny radio, en mobiltelefon, shampoo eller tandpasta. Hvis vi skal købe en pizza eller et rugbrød kan vi vælge det billigste eller det sundeste. Hvis det er en ny computer eller printer, må vi overveje, om det skal være den mest økonomiske eller den, der kan mest? Osv. Osv. Du har sikkert selv nogle eksempler på noget, som du har måttet vælge imellem.

For nogle er det lette valg - for andre er det svære valg. Moses stillede i den første tekst, som vi hørte fra alteret i dag, israelitterne over for et valg.

Det skulle egentlig ikke være noget svært valg: *Se, jeg stiller dig i dag over for livet og lykken, døden og ulykken.*

Er der virkelig nogen, der kunne finde på at vælge døden og ulykken i stedet for livet og lykken? Det kan være svært at forestille sig og der er da heller ikke nogen tvivl hos Moses selv: *Så vælg da livet!*

Livet betyder alt for os. Vi lever og ånder her på jorden og glæder os over livet - også selv om der kan være tunge ting at bære.

Vi kan opleve sol og sommer - gode oplevelser sammen med familie og venner. Vi kan mærke livet, når vi lytter til god musik, spiser dejlig mad alene eller sammen med andre. Vi kan glæde os over den skønne danske natur.

Livet er en gave fra ham, som er livets Gud - vor Herres Jesu Kristi og vor far. Det er ham, der hver dag lader solen stå op over os og giver os liv og ånde.

Denne Gud lukker os ind i et fællesskab med ham. Vi fik i dåben lov til at kalde ham for vores far og han har givet os et helt nyt liv.

Da Moses var ved at skulle dø, sagde han til sit folk:

Jeg har stillet dig over for livet og døden. Så vælg da livet!

Det er så vigtigt for Moses at understrege det, at han tager himlen og jorden som vidner på det.

Jeg tager i dag himlen og jorden til vidne imod jer: Jeg har stillet dig over for livet og døden, velsignelsen og forbandelsen. Så vælg da livet, for at du og dine efterkommere må leve, og elsk Herren din Gud, adlyd ham, og hold fast ved ham!

Så vælg da livet!

Sådan lød det for 3500 år siden til israelitterne og sådan lyder det også til os i dag. *Så vælg da livet!*

Det var ord, som mange lyttede til og på Jesu tid var der mange, der lagde vægt på at lytte til Guds ord og følge hans bud og befalinger. De sluttede sig sammen i et parti, hvor de lagde lidt til de bud, Moses havde givet, for at de kunne være sikre på at overholde Guds bud så godt som muligt. Man plejede at kalde dem

farisæerne - det betyder "de udskilte, de særligt fromme".

Egentlig var det en betegnelse for dem, der virkelig tog det alvorligt med Gud og hans bud. Men det endte ofte med, at de så mere på dem selv end på Gud. De var mere optaget af deres egen fromhed end af Guds barmhjertighed, som både de og alle andre nyder godt af.

På Jesu tid var der et modsætningsforhold mellem mange af disse farisæere og Jesus. De mente, at han overtrådte mange af de bud, som de anså for nødvendige at overholde. Han helbredte på sabbatten og han var sammen med toldere og syndere - altså de mennesker, som ikke tog det så alvorligt med at holde Guds bud, som de selv gjorde.

Vi hører i dag om en af de situationer, hvor Jesus taler til begge slags mennesker og viser, at de begge er afhængige af Guds kærlighed og tilgivelse.

Jesus er til middag hos en af farisæerne. Vi hører, at han hedder Simon. Vi hører ikke noget om, hvorfor Simon inviterer Jesus, men vi kan fornemme, at der ikke er det mest venskabelige forhold mellem dem.

Flere gange er der farisæere, der forsøge at lægge fælder for Jesus. Her er der en, der lægger mærke til, hvordan Jesus opfører sig og lader sit skarpe blik følge alle hans handlinger.

Jesus får ingen kærlig velkomst af Simon - hverken velkomstkys, vand til fødderne eller olivenolie til hænderne, som det var god skik at gøre mod gæster dengang.

Det modtager han til gengæld af kvinden, som også er til stede. Hun var ikke en af de gæster, der var inviteret. Det kunne man ikke forestille sig, at Simon ville have gjort. De fleste fortolkere mener, at hun var prostitueret - det står der også i et par nyere danske bibeloversættelser - både Bibelen på hverdagsdansk og Den Nye Aftale.

På den tid var der en tradition for, at også andre end de inviterede kunne være med til måltidet. De sad stille på gulvet langs væggen og lyttede. Og når måltidet var slut, fik de resterne. Det er altså et positivt tegn, at Simon lader kvinden og flere andre få noget at spise. Han lader folk se, at han er et godt menneske, der hjælper dem, der er svage og udsatte i samfundet.

For at forstå det, der skete, er det vigtigt at tænke på, at man på den tid lå til bords. Det betød, at fødderne vendte bort fra bordet - ud mod væggen.

Nu kom kvinden hen til Jesus og gjorde det, som Simon ikke havde gjort. Hun viste Jesus ære ved at vaske hans fødder. Simon havde ikke vasket Jesu fødder og gav heller ikke kvinden vand, så hun kunne vaske hans fødder. Hun græd og lod sine tårer dryppe ned på Jesu fødder.

Måske græd hun over det, hun havde gjort forkert i livet. Hun var klar over, at hendes liv havde været en fiasko - hun havde ramt ved siden af målet med det liv, som hun havde fået af Gud. Hun var en synd og trængte til tilgivelse.

Ud fra det, som Simon siger til Jesus, kendte de andre gæster til kvinden. De vidste, hvem hun var. Nu undrede han sig meget over, at Jesus ikke reagerede.

Hvorfor lod han denne kvinde røre ved ham, vaske hans fødder og tørre dem med sit hår? Hvorfor sagde han ikke, at hun skulle holde sig væk?

Simon blev klar over, at Jesus ikke kunne være en profet. Så ville han have gennemskuet kvinden. Han sagde det ikke højt, men det var tydeligt for alle, at han tænkte det. Somme tider er det tydeligt at se, hvad folk tænker.

Jesus var også klar over det og så fortalte han Simon en historie om to mennesker, der skyldte penge væk. Den ene skyldte noget, der svarede til 1½ årsløn og den anden noget der svarede til 1½ månedsløn. Begge oplevede, at ham, de skyldte pengene til, eftergav dem gælden, som de ikke kunne betale.

Simon ved selvfølgelig godt, at det var den med den store gæld, der var mest taknemlig. Og det gik sikkert op for ham, at Jesus tænkte på kvinden og Simon, da han talte om de to skyldnere.

Simon havde kun fået tilgivet lidt af Jesus, men kvinden havde fået et syndigt liv tilgivet.

Det var det, Jesus ville sige til Simon. *Simon, jeg har noget at sige dig.*

Vi kan sætte vore egne navne ind, for Jesus taler til os alle. Vi har alle fået lidt eller meget tilgivet af Jesus og har alle grund til at udtrykke vores glæde og taknemlighed over hans tilgivelse.

Kristendommen handler ikke først og fremmest om de mange regler, som vi kan finde i Bibelen og i de fortolkninger, som farisæerne og folk i vore dage føjer til. Hvis det var det, der var kristendommen, havde vi alle stået og haft problemer over for Gud.

Men Jesus kom og gav mulighed for, at Gud kan tilgive vores synd - hvad enten den er stor eller lille. Vi kan svare ham med taknemlighed og kærlighed til Gud og til vore medmennesker, som er rundt omkring os.

Jesus sagde den dag til kvinden: *Dine synder er tilgivet. Din tro har frelst dig. Gå bort med fred!*

Jesus sagde ikke til kvinden, at hun bare kunne gå hjem og fortsætte sit mislykkede liv. Han tog imod hendes syndsbeholdelse, som hun kom med uden ord og kvitterede med sin tilgivelse. *Din tro har frelst dig. Gå bort med fred!*

Må vi tage imod denne tilgivelse og fred og vælge livet. Må vi følge Jesus, som er vejen og sandheden og livet. Han vil følge os igennem livet her på jorden og åbne os vejen til himlen.

Amen